

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și cincea după Rusalii
În această săptămână,

vineri:

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului

Evangelhia duminicii

Pilda Samarineanului Milostiv (Luca X, 25-37)

25. Și iată un învățător de lege s-a ridicat, ispitindu-L și zicând:
Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața de veci ?
26. Iar Iisus a zis către el: ce este scris în Lege ? Cum citești ?
27. Iar el, răspunzând, a zis: să iubești pe Domnul Dumnezeu tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși.
28. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei trăi.
29. Dar el, voind să se îndrepteze pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu ?
30. Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort.
31. Din întâmplare un preot cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături.
32. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături.
33. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă,
34. Și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin, și, punându-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el.
35. Iar a doua zi, scoțând doi dinari i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da.
36. Care dintre acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari ?
37. Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.



Intrarea Maicii Domnului în Templu
- icoană pe catapeteasma bisericii

Astăzi este înainte - însemnarea bunăvoinței lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor: în Templul lui Dumnezeu luminat. Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte Îl vestește. Acestea și noi cu mare glas să-i strigăm: **Bucură-te, plinirea rânduiei Ziditorului !**

Troparul Intrării în Biserică a Maicii Domnului

Cuvânt de folos duhovnicesc la Evangelhia duminicii – Sf. Ioan Gură de Aur

Majoritatea oamenilor au cu totul alte temeieri de dragoste și prietenie. Unul iubește pentru că e iubit; altul, pentru că este cinstit; altul, pentru altă pricină asemănătoare. Cu greu vei găsi pe cineva care, pentru dragostea de Hristos, să iubească pe aproapele său cu adevărat și așa cum trebuie să-l iubească. Oamenii se unesc între ei pe temeiul unor pricini trecătoare, de aceea nici prieteniiile dintre ei nu sunt nici călduroase, nici nu dăinuiesc. Dragostea de aproapele întemeiată pe dragostea de Hristos, este trainică, nestrucată, nebiruită, nesfârșită. Nu o pot sfărâma nici calomniile, nici primejdiile, nici moartea, nici altceva asemănător. Orice ar pătimi un om care iubește așa pe aproapele său nu va înceta niciodată a-l iubi, pentru că se uită la pricina dragostei sale, la Hristos. De aceea și Pavel spunea: *"Dragostea niciodată nu cade"* (I Cor. 13, 8).

După cum n-ar mai fi cu putință să meargă corăbiile pe mare dacă s-ar dărâma porturile și locurile de ancorat, tot așa nici viața aceasta n-ar mai fi cu putință să se mențină dacă ai desființa milostenia, iertarea, iubirea de oameni. *"Mare și cinstit lucru este omul milostiv"*. Dacă nu ești milostiv, ai încetat de a fi om ! *"Fiți milostivi, spune Hristos, ca și Tatăl vostru"* (Luca 6, 36). Să învățăm, dar, să fim milostivi pentru toate aceste pricini, dar mai cu seamă pentru că și noi avem nevoie de multă milă.

Din sinaxarul săptămânii

În ziua de *16 noiembrie*, în calendarul Bisericii Ortodoxe este pomenit *Sfântul Apostol și Evanghelist Matei*. Acesta era evreu de neam și s-a numărat printre cei 12 Apostoli ai Domnului. Înainte de a fi chemat de Domnul să-L urmeze, Sfântul fusese vameș în orașul Capernaum și se numea Levi.

Potrivit Tradiției, el a activat după Cincizecime în părțile Etiopiei și Persiei. Evanghelia Sa a scris-o în două limbi: întâi în evreiește, adică în limba aramaică, pe care a vorbit-o și Mântuitorul, și o vorbea tot poporul, iar a doua oară, prin anii 62-63, în grecește, adică în limba în care se vorbea pe atunci în toată împărăția romanilor, cu scopul ca vestea cea bună să o poată cunoaște cât mai mulți oameni.

Nu se cunoaște cu exactitate locul unde și-a sfârșit Apostolul viața și ostenele sale. O tradiție spune că Sfântul Matei ar fi primit moartea de mucenic în Etiopia, fiind ars pe rug de necredincioși.

În ziua de *20 noiembrie*, Biserica Ortodoxă face pomenirea *Sfântului Grigorie Decapolitul*. Acesta s-a născut prin anii 780-790, în orașul Irinopolis din Decapolea Isauriei, în sud-estul Asiei Mici, care aparțineau pe atunci Imperiului Bizantin. Refugiindu-se în Munții Isauriei, a cunoscut un fost episcop din Decapole, care l-a îndemnat să intre într-o mănăstire din apropiere, pentru a se iniția în tainele vieții monahale.

Urcând mereu pe treptele vieții duhovnicești, a cerut îngăduința să se retragă într-o peșteră din Munții Isauriei, pentru a trăi singur. A viețuit aici mai mulți ani, luptând cu ispitele și cu lipsa de hrană, dar stăruind mereu în rugăciune și meditație, în legătură tainică cu Dumnezeu. Dând urmare unui îndemn venit de sus, Sf. Grigorie se îndreaptă spre Apus, trecând prin Efes, Enos, Hrisopolis, Corint, ajungând până la Roma, unde a rămas câteva luni. Vindecarea uni demonizat l-a făcut cunoscut, dar el pleacă în ascuns în Siracusa Siciliei. A vindecat și aici câțiva bolnavi prin rugăciunile sale și a îndrumat spre o viață curată pe muți locuitori ai orașului.

Din Sicilia se reîntoarce în Grecia, la Hidros, unde era să fie ucis de adversarii icoanelor, dar este izbăvit prin voia lui Dumnezeu, după cum a scăpat și din alte încercări. Ajuns în Tesalonic s-a așezat în Mănăstirea Sfântul Mina, devenind foarte cunoscut prin darul său de a prezice viitorul, dar și prin viața sa aleasă. Ignatie Diaconul, care i-a scris viața, amintește multe din vindecările săvârșite de el prin puterea rugăciunii, ca și multe din cuvintele de mustrare pe care le rostea, atunci când era nevoie, împotriva ereticilor sau a necredincioșilor. Avea o putere deosebită asupra demonilor. Mai mulți

călugări și credincioși stăpâniți de duhuri necurate au fost vindecați datorită rugăciunilor Cuviosului Grigorie. Virtuțile cu care era împodobit, ca și darul vindecărilor l-au făcut pe Grigorie vrednic să primească taina preoției. Și-a continuat viața cu aceeași râvnă spre cele sfinte, în folosul semenilor săi.

Spre sfârșitul vieții, în ciuda bolii de care suferea, Grigorie pleacă din Tesalonic la Constantinopol, pentru a-și revedea unchiul, egumenul Simeon, întemnițat pentru dârzenia cu care apăra cultul icoanelor. A trecut la cele veșnice la 20 noiembrie 842, moaștele sale rămânând mai bine de șase veacuri într-o mănăstire din Constantinopol. O tradiție spune că racla a fost dusă apoi într-o mănăstire din Serbia, spre a le feri de profanarea turcilor care cuceriseră Constantinopolul. Din acest loc le-a cumpărat, spre sfârșitul secolului al XV-lea, banul Barbu Craiovescu, care le-a adus în mănăstirea Bistrița din Oltenia, ctitoria familiei sale. Barbu însuși s-a călugărit aici sub numele de Pahomie.

De atunci și până astăzi cinstitele sale moaște se păstrează în mănăstirea Bistrița-Vâlcea, credincioșii români – mai ales cei din Oltenia – arătând o cinste deosebită, venind să se închine și să ceară ocrotire Sfântului Grigorie Decapolitul.

După *Proloagele*, vol. I

Semnificațiile onomastice ale săptămânii

Cecilia – corespunde numelor preromane *Caecilius*, *Caecilia*, de origine etruscă, necunoscută. Numele este explicat și prin adj. lat. *Caecus*, „orb” sau prin gr. *kilis*, „acțiunea de a fermeca prin incantații”, de la vb. *kileo*, „a fermeca prin incantații”.

Filimon – nume afectiv de origine greacă, se încadrează în seria antroponimică în care apare elementul *phil-*, „drag, iubit”.

Lazăr – nume teoforic, biblic, continuă ebr. *el'azar* „Elohim (Dumnezeu) a ajutat”, nume teoforic prin care părinții își exprimau recunoștința pentru nașterea unui fiu.

Matei, Matia – sunt variante ale aceluiași nume teoforic biblic, de origine ebraică *Matihjáh* care semnifică probabil „darul lui Dumnezeu”, fiind sinonim cu numele pers. gr. *Teodor*, *Doroteea*, *Dosoftei*. Interpretat prin filiera limbii grecești ar însemna *ucenic*, *învățăcel*.

După *Dicționarul enciclopedic al numelor de botez*

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului

Creștinătatea ortodoxă prăznuiește în fiecare an în ziua de 21 noiembrie, momentul sfânt în care dreptii Ioachim și Ana, împlinind făgăduința făcută Domnului, aduc și închină Templului Sfânt din Ierusalim pe unica fiică, hărăzită lor de Dumnezeu în urma stăruitoarelor rugăciuni de a li se binecuvânta casa cu dăruirea unui prunc: „Doamne de ne vei da nouă un prunc, noi îl vom închina Bisericii Tale pentru toată viața, numai să nu ne lași sterpi și neroditori, spre ocara lumii”.

Conform Sfintei Tradiții, dreptii Ioachim și Ana au adunat la casa lor din Nazaret, rude, prieteni și fecioarele cetății pentru a-i petrece până la Ierusalim. Îmbrăcați în haine de sărbătoare, cu făclii aprinse, cântând Psalmii lui David, impresionantul alai, cu Sfânta Fecioară în frunte, în vârstă de numai trei ani, a pornit spre Templul Sfânt, din Ierusalim. Îngerii vegheau și conduceau în acest timp strălucitul convoi. Întâmpinați cu cântări de preoții Sfântului Templu, dumnezeieștii părinți Ioachim și Ana, adresându-se Arhiereului Zaharia – tatăl Sfântului Ioan Botezătorul – au dăruit Domnului pe Fecioara Maria, așezând-o pe întâia treaptă a scării Templului. Slăvita Pruncă, prin puterea lui Dumnezeu, a urcat repede cele 15 trepte ale scării, spre uimirea tuturor. Arhiereul Zaharia, mirat de această minune, luând prunca în brațe, a închinat-o în Sfânta Sfintelor, unde intra numai Arhiereul o singură dată pe an (acolo se afla chivotul legii, cel ferecat cu aur, cei doi heruvimi, toiagul lui Aron, șarpele de aramă și celelalte lucruri sfinte). Acest fapt a mirat pe toți cei prezenți care au înțeles că luau parte la un fapt dumnezeiesc: „Îngerii văzând intrarea Preacuratei Fecioare Maria foarte s-au spăimântat, cum o fecioară, o copilă, a intrat în Sfânta Sfintelor...” Sfânta Sfintelor se înfrumusețează ca să primească pe cea mai sfântă decât sfinții; cele cerești se bucură împreună cu cele pământești, iar lumea toată prăznuiește tainic.

Această intrare a Sfintei Fecioare în biserică pregătește legătura dintre Biserica Vechiului Testament și cea a Noului Testament. Trecerea de la Vechiul Testament la cel Nou ne permite să înțelegem – prin mijlocirea Născătoarei de Dumnezeu – în ce măsură Legea Nouă reprezintă împlinirea celei Vechi. Vechiul Testament nu înseamnă numai o serie de evenimente care preînchipuiau pe Hristos și care urmau să fie clarificate prin Evanghelie. Vechiul Testament reprezintă în primul rând istoria pregătirii neamului omenesc pentru primirea lui Mesia, în care libertatea

umană este pusă mereu la încercare de voia divină. Ascultarea lui Noe, jertfa lui Avraam, ieșirea din robie a poporului ales sub conducerea lui Moise, drumul prin pustie, Legea, Proorocii, Tradiția Sfântă a evreilor reprezintă istoria unei înaintări lente și anevoioase a omenirii căzute pe drumul spre „plinirea vremii”, când îngerul va fi trimis să binevestească Întruparea lui Dumnezeu Fecioarei celei alese, care primește să aducă la îndeplinire planul dumnezeiesc de mântuire a oamenilor. În acest sens, *Sfântul Ioan Damaschin afirmă că „numirea de «Maica Domnului» cuprinde în sine întreaga istorie a planului dumnezeiesc de mântuire a lumii”*. Prin faptul că l-a născut pe Hristos, Dumnezeu adevărat, Maica Domnului este puntea între cer și pământ, este împlinirea și desăvârșirea imaginii vechi-testamentare a scării lui Iacov (Facerea 28). Sfințenia Maicii Domnului, care este mai presus de sfințenia tuturor creaturilor, este conferită de legătura ei cu Hristos. Fecioara Maria este în istorie prima ființă umană cu adevărat liberă față de păcat, arătând ce poate realiza o faptură omenească folosindu-și libertatea pentru a se însoți cu voința divină.

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului este o sărbătoare a luminii, pentru cei vii, dar și pentru cei morți. „Ea e pe lumini”, spune poporul. În mod deosebit, ziua este dedicată pomenirii morților „fără lumânare” – oamenilor care în clipa morții nu au avut parte de lumânare aprinsă, copiilor nebotezați, oamenilor înnecați. Ofrandele sunt cunoscute și sub numele de „Moșii de Ovidenie”. Aflată în postul Crăciunului, fiind praznic împărătesc, sărbătoarea are dezlegare la pește chiar și în zi de vineri, cum se întâmplă anul acesta.

Într-o altă ordine de idei, acest sfânt praznic ne îndeamnă la o reflexie asupra modului de a trăi, de a ne manifesta în societate. Să înțelegem de aici respectarea cuvântului dat, a promisiunii făcute fie lui Dumnezeu, fie aproapelui nostru. Respectând făgăduințele, ne respectăm pe noi înșine, dar manifestăm și una din formele deferenței pe care o datorăm semenului nostru.

Ne ținem făgăduințele, realizându-le creator? Adăugăm cuvântului dat forța modelatoare a curajului de a-l împlini? Suntem chemați să răspundem afirmativ acestor întrebări retorice, nu prin laxitate, indiferență, sau lipsă de interes.

Vasilica

“Pe cât se apropie omul de Dumnezeu, pe atât se vede pe sine păcătos. Căci văzând pe Dumnezeu, proorocul Isaia se făcea pe sine «ticălos și necurat» (Isaia 6,5)”

Evagrie Ponticul

Cronică parohială 9 - 16 noiembrie Cununii

Într-o atmosferă de adevărată sărbătoare, în biserica parohiei noastre a fost oficiată Cununia tânărului Konstantinos Briazas, teolog grec, viitor preot în Larisa, cu tânăra Irina Călugăru, absolventă de Teologie, membră a Corului Catedralei Mitropoliei.



Slujba a fost oficiată *Duminică 9 noiembrie* de sobor de 5 preoți: Pr. Hrisostom duhovnicul Mănăstirii Galata, Ierom. Serafim Grigoraș, Pr. Aurel Mărgineanu, Pr. Ioan Vicovan și Arhim. Dosoftei Șcheul, Marele Eclesiarh al Catedralei mitropolitane, care a condus soborul și a oficiat în limba greacă.



Răspunsurile au fost date, alternativ, de corul Catedralei - colegii miresei - și de corul "Anghelos" de la Mănăstirea Trei Ierarhi, care a intonat cântările în grecește. Alături de nași, Pr. Mihai și Prezv. Gabriela Mărgineanu, au participat un mare număr de credincioși din parohia noastră.



Joi 13 noiembrie, domnul Octavian Bivol și doamna Magda Luchian au dorit să pună un început bun, în prezența unui impresionant grup de prieteni, care au asistat în biserica parohială, la oficierea slujbei cununiei a doua. Au fost însoțiți în fața Sfântului



Altar de nașii lor, familia Petru și Marica Balahur. Dumnezeu să le ajute !

Botezați:

- Pruncul Armando-Constantin, fiul lui Surdu Anișoara și Lupu Daniel, botezat de Florea Elena.

Înmormântări:

- Vasile Azoitei, 49 de ani, tată a trei copii, cu o situație materială modestă. Mulțumim pe această cale enoriașilor care au răspuns solicitărilor noastre și ne-au sprijinit în asigurarea din punct de vedere material a oficiului funerar și a praznicului.

Comemorări:

- Lavinia Căzănar, la 9 zile de la deces
- Eugenia Florea, la 9 zile de la deces

Exprimăm prin aceste rânduri grațitudinea noastră distinsei familii a domnului ing. Gheorghe Avram, prieten al parohiei noastre, care, pentru a ne sprijini în activitățile noastre umanitare, ne-a oferit ca sponsorizare sistemul de încălzire centrală la casa filantropică. Astfel, vom putea desfășura lucrări umanitare și în sezonul rece.



Le mulțumim pentru gestul nobil și rugăm pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească dragostea și generozitatea cu realizări și împliniri frumoase pentru familie, dar și pentru toți colaboratorii